

арестува. Заминал! Но къде е заминал, никой не знаел. Казали му, че бис се върнал в Пловдив. Отпътувал обратно и Ляпчев, без да изпълни мисията си.

След години, когато станал близък и с двамата, никога не си позволих да говоря за това с Маджаров или Ляпчев. Знаех обаче, че впоследствие отношенията между Ляпчев и Маджаров бяха добри, толерантни. Ляпчев никога не е говорил пред мен против Михайл Маджаров, който също беше добре настроен, говореше хубави неща за Ляпчев и признаваше качествата му. След време Маджаров и Бобчев се присъединиха към Съединението, но ги наричаха "лъжесъединисти". От двамата само Михайл Маджаров емигрира след Съединението.

След примирието през 1918 год. отидох у дома на Ляпчев да го видя. Същият ден движението в София беше спряло, но аз намерих начин да стигна у дома му. Ляпчев винаги ме посрещаше с въпрос:

- Какво ново има?

- Всички - отговарям му - приказват, че Вие сте били най-удобния делегат за водене на примирието. Защото англичаните, както тогава приятел и англофил имат голямо доверие във Вас и Вие бяхте така да се каже тутендикенс, Вие бяхте напълно обозначен...

Завършихте добре мисията си. Можеше и по-лоши неща да ни споделят, тъй като нашите грехове към тях са големи... Ние непревзехме големи пакости на Съгласението.

Това беше моят коментар. Ляпчев виждаше, че разбирам политическите въпроси и затова се отпуснаше да говори пред мен. След като ме изслуша, обърна се към мен и каза:

- Аз не съм англофил, макар всички да говорят, че съм англофил - и натърти: - аз съм б ъ л г а р о ф и л. Но същевременно съм за водене на англофилска политика, защото съм политик-реалист... Аз, както третирам английския народ в неговата цялост, аз